

Karen Thurøe Hansen: I håb om, at finansministeren fortsat er lige så velvilligt indstillet over for de medhjælpende hustruers problemer, som han var under åbningsdebatten, har jeg stillet mit spørgsmål om en eventuel forhøjelse af maksimumbeløbet på 2.400 kr. årligt, som det er tilladt medhjælpende hustruer at tjene, uden at der sker afkorting af de 12.700 kr., som for tiden er det beløb, hustruindsatsen vurderes til.

Selv om den medhjælpende hustru har et full-time job i ægtefællens virksomhed, er der adskillige af disse kvinder, der har både kræfter og energi til at påtage sig ekstrajobs som anført i begrundelsen for mit spørgsmål; det gælder ikke mindst i landområderne, hvor det ofte skorter på kvalificeret medhjælp og lederhjælp for de mange aktiviteter for ungdommen under fritidsloven. Da honorarerne for dette arbejde i adskillige tilfælde overstiger de 2.400 kr., har mange ikke villet påtage sig disse ekstrajobs til skade for de gode intentioner, som er nedlagt i fritidslovgivningen.

Yderligere er jeg vidende om tilfælde af afslag fra medhjælpende hustruer om deltagelse i det offentlige liv, f.eks. som medlemmer af kommunalbestyrelser, skolenævn og skolekommissioner, idet det også her er honorarerne for dette arbejde, der er grundlag for at sige nej tak. Det kan vel ikke være meningen, at vi i et demokratisk samfund udelukker en bestemt gruppe borgere fra at gøre en indsats i samfundet til gavn for os alle.

Finansministeren (Grünbaum): Må jeg først sige: vi udelukker jo ikke nogen, det er et spørgsmål om rent skattemæssige overvejelser.

Efter den oprindelige kildeskattelov kunne reglerne om medhjælpende hustru overhovedet ikke anvendes, hvis hustruen havde særskilt indkomst. Jeg kan ikke undlade at minde om, at det er regler, der er gennemført under den forrige regering; det er altså den forrige regerings egne regler, vi her taler om. Selv en ganske lille lønindtægt el. lign. udelukkede simpelt hen fra anvendelsen af reglerne om medhjælpende hustru.

Begrundelsen — der var selvfølgelig en begrundelse — for denne ordning var, at det i

praksis ville være meget vanskeligt at kombinere reglerne om medhjælpende hustru med reglerne om hustrufradrag. Alligevel blev det ved en senere gennemført ændring af loven bestemt, at en særskilt indkomst på op til 2.400 kr. årlig ikke skulle være til hinder for, at hustruen kunne anses for medhjælpende; så vidt jeg husker, var det netop i forbindelse med f.eks. hverv som medlem af kommunalbestyrelser. Den medhjælpende hustru får et særligt fradrag op til 1.200 kr., mens den særskilt beskattede hustru får et hustrufradrag på 2.000 kr., dog ikke over halvdelen af den særskilte indkomst. Hvis hustruen har særskilt indkomst på mere end 2.400 kr., mister hun sin skattemæssige status som medhjælpende hustru og dermed det særlige fradrag på 1.200 kr., men får til gengæld hustrufradraget på mindst halvdelen af de 2.400 kr. eller de 1.200 kr. Hvis man havde fastsat en højere maksimumsgrænse for hustruens særskilte indkomst, ville hustrufradraget have medført et spring i beskatningen, når maksimumsgrænsen blev overskredet og fradraget på de 1.200 kr. blev erstattet af hustrufradraget på de 2.000 kr. Det er altså disse problemer, vi skal være opmærksom på, når man diskuterer spørgsmålet om, hvorvidt en medhjælpende hustru kan have særskilt indkomst ved siden af.

Men jeg vil ikke være afvisende over for spørgsmålet; jeg har jo selv rejst det over for Poul Dahlggaard-udvalget og bedt dem se på hele ægtefællebeskatningen, herunder også på problemerne vedrørende medhjælpende hustru. Jeg regner med, at man i det arbejde, der foregår dér, vil komme med forslag, som måske også kan hjælpe til at afklare det spørgsmål, som her er rejst, og i hvert fald vil jeg se med velvilje på at gennemføre en eventuel ændring.

Karen Thurøe Hansen: Jeg vil gerne takke ministeren for det positive svar. Skattelovgivningen er jo en jungle, som ikke er nem at finde ud af, men i betragtning af, at samtlige honorarer, lønninger osv. er steget i de senere år, og at dette beløb på 2.400 kr. ikke er reguleret siden 1968, er jeg glad for ministerens tilsagn om, at der vil blive set med velvilje på det, og jeg håber, vi vil få et positivt resultat ud af det.